

Verksamheten vid Ottenby fågelstation år 2002

Ottenby fågelstation grundades 1946 och likartad verksamhet har nu bedrivits oavbrutet i 57 år. Sedan 1972 är ringmärkningen standardiserad, vilket innebär att yttre omständigheter såsom fångstinsats och växtlighet hålls konstanta. Vi kan därmed se tillbaka på 31 år av ringmärkning i miljöövervakningssyfte. Denna långtidsstudie utgör fortfarande stommen i fågelstationens verksamhet.

Under sommaren 2002 återuppbyggdes Ottenby andfänge, som efter 22 säsonger togs ur drift 1983. Då hade mer än 13 000 änder ringmärkts, varav 18% rapporterats som återfunna. För närvarande ringmärks mycket få flygga änder i Sverige och materialet är i många avseenden helt unikt. Syftet med nystarten är dels fortsatta studier av ändernas flyttning och dels att i samarbete med zoonosforskare undersöka förekomsten av influensavirus och Campylobakter hos änderna. Förhoppningen är att man på detta sätt skall kunna förutsäga, och kanske t.o.m. förhindra, kommande utbrott av influensa hos människor. Efter en trevande inledning blev resultatet klart över det förväntade och förhoppningsvis kommer andfänget nu att drivas kontinuerligt framöver.

Ringmärkningsåret 2002

Totalt ringmärktes 15 676 fåglar av 125 arter under året. Den goda vårfångsten, totalt 6180 fåglar av 72 arter, dominerades starkt av rödhake (2337) och vi får gå tillbaka till 1990 för att finna en lika hög siffra för arten. Vårantalen för rödvingetrast och bergfink blev de högsta i den standardiserade statistiken och även av trädpiplärka, gärdsmyg, säv-, ärt- och lövsångare samt kungsfågel, grå flugsnappare och domherre fångades fler individer än genomsnittet. Resultaten för rödstjärt och rörsångare tillhör däremot de lägsta i den standardiserade serien och aldrig tidigare har endast en stenskvätta försetts med ring under en hel vår. Sydostflyttarna näktergal, blåhake och törnskata noteras också för värden långt under genomsnittet. Även siffrorna för taltrast, trädgårdssångare, svarthätta, grönsångare, svartvit flugsnappare, stare, bofink, grönfink, grönsiska, hämpling, gulsparv och sävsparv hamnar under medel för åren 1972-2001.

Tidigare högsta vårnotering för gråsiska var 34 ex (1995), men det överskreds i år med nästan 300 %, då 132 ex ringmärktes! Gråsiskan är en typisk invasionsart, vilket innebär att antalet individer som lämnar landet varierar kraftigt mellan olika år beroende på födotillgång. Hösten 2001 (liksom 1994) ringmärktes många gråsiskor vid Ottenby. Därmed torde en stor andel gråsiskor ha tillbringat vintern nere på kontinenten. När dessa under våren vände tillbaka till Skandinavien för att häcka, kunde således rekordmånga fångas vid Ottenby.

I juli-augusti ringmärktes 448 kärnsnäppor, vilket kan jämföras med medelvärdet för åren 1972-2001 som är 2590 individer/år. Grönbenor och drillsnäppor fångades i proportionellt något större antal. 84 grönbenor är ungefär hälften mot ett normalår (172) och 55 drillsnäppor motsvarar drygt 60 % av medelvärdet (89). Skogssnäppan är en av mycket få vadare som ökat i statistiken på senare tid och i år blev den ensam om att överskrida medelvärdet. Fyra exemplar fångades, vilket skall jämföras med två individer/år under perioden 1972-2001. Spovsnäppa noterades för tangerad lägsta notering någonsin; en individ under hela sommaren!

Den standardiserade höstfångsten stannade på måttliga 6969 individer. Nästan en tredjedel av dessa (2023) ringmärktes under en enda dag (2/10). Räknar vi bort rekorddagen hamnar summan under 5000 ringmärkta fåglar, vilket är långt under medel. Den långtgående trenden visar tydligt att antalet arter som minskar är avsevärt fler än de som visar positiva tendenser. Ängspiplärka (4), gulärta (2), sädesärta (71), stenskvätta (5), rödvingetrast (8), trädgårdssångare (37), trädskrypare (7), rosenfink (2) och sävsparv (41) är exempel på arter

som fångades långt under medel för åren 1972-2001. Sparvhök (24), trädpiplärka (39), rödstjärt (110), buskskvätta (5), koltrast (55), björktrast (3), härmsångare (27), kärmsångare (8), lövsångare (561), svartvit flugsnappare (84), törnskata (137) och gulspurv (121) visade också negativa resultat.

Mest anmärkningsvärt av allt var dock den nästan totala avsaknaden av kungsfåglar under hösten. Endast 184 individer ringmärktes, vilket är färre än hälften av tidigare lägsta notering (399 ex. 1985) sedan standardiseringen infördes! Många av landets övriga fågelstationer upplevde liknande bottennoteringar. Resultatet är mycket förvånande eftersom tidigare drastiska minskningar i kungsfågelpopulationen antagits bero på stränga vintrar. Nu har istället den exceptionellt torra och varma sommaren framförts som en möjlig förklaring till att så få kungsfåglar fanns i Sverige under hösten 2002. Kanske klarade alltför få av de små insekter som kungsfågeln mestadels livnär sig på den varma sommaren och därmed uppstod födobrist med dåligt häckningsutfall som följd.

Färre gärdsmyg (212) än under höstarna 2000-2001 ringmärktes, men antalet är fortfarande högt över medel för den standardiserade 30-årsperioden. Järnsparv (88), näktergal (53), säv- (88), hök- (14), ärt- (285) och törnsångare (176) samt bo- (120) och bergfink (70) fångades i anmärkningsvärt goda antal. Rödhake (3020) ringmärktes också över genomsnittet, men mer än hälften (1754) fångades 2/10 och utan dessa hamnar summan (1266) en bra bit under medel.

Det nystartade andfånget gav utdelning dagen efter invigningen den 26 september, då en ung bläsandshona fångades. Det dröjde dock till andra halvan av oktober innan daglig fångst kunde inbringas. Därefter ringmärktes änder dagligen fram till säsongen avslutades några dagar innan julafton. Totalt ringmärktes 899 gräsänder, fem bläsänder, fyra krickor och två stjärtänder.

Art	Vår	Differens	Art	Höst	Differens
Rödhake	2304	+524	Rödhake	3020	+612
Lövsångare	1188	+67	Lövsångare	561	-268
Ärtsångare	265	+52	Ärtsångare	285	+109
Kungsfågel	249	+32	Blåmes	227	-60
Koltrast	158	+1	Gärdsmyg	212	+97
Gråsiska	126		Taltrast	201	-64
Gärdsmyg	123	+31	Kungsfågel	184	-2054
Törnsångare	122	+6	Törnsångare	176	+70
Rödstjärt	112	-88	Gråsiska	158	+55
Bofink	92	-51	Talgoxe	151	-66

Tabell 1. De tio talrikaste arterna i den standardiserade fångsten under vår respektive höst och deras differens mot medelvärdet för åren 1972-2001.

Månad för månad

I nedanstående sammanställning beskrivs verksamheten månadsvis, vilket visar hur arbetet varierar med årstiderna, liksom att varje månad (och år) karaktäriseras av olika fågelrörelser och projekt.

Mars

Flera havsörnar huserade i Ottenbyområdet under vintern och en ung fjällvråk höll troget till på udden. Så småningom fick fjällvråken sällskap av en hornuggla och pilgrimsfalk observerades också regelbundet. En roskarl lyckades överleva vintern på Västrevet. Redan i mitten av februari anlände de första "väderflyttarna", såsom grågås, gravand, stare, sånglärka,

tofsvipa och skogsduva. Under sista februariveckan anlände större strandpipare och första helgen i mars sågs förmodligen två olika vittrutar på Västrevet. Första riktiga vårdagen inträffade den 12/3, då en hel del rödhakar och trastar rastade i trädgården efter en mild natt med dimma. Första sädesärulan sågs den 19/3. Dagen efter kom den första vågen av sträckande ejdrar och åtskilliga 10 000-tal passerade genom Kalmarsund. I Södra Lunden observerades en brandkronad kungsfågel 28-29/3. I slutet av månaden sågs bl.a. sträckande praktejder (29/3) och forsärla (30/3).

Totalt ringmärktes 426 fåglar av 23 arter i mars, vilket är en ganska normal summa för senare år. Talrikaste arter var rödhake (145), koltrast (72) och kungsfågel (47). Den i särklass bästa fångstdagen inträffade månadens näst sista dag med 170 ringmärkta fåglar av 15 arter. Under natten hade mängder av rödhakar flugit över Östersjön och 97 ex kunde ringmärkas under morgonen. En tidig gransångare ringmärktes redan den 18/3.

I månadsskiftet februari-mars märktes ett tydligt inflöde av oljeskadade sjöfåglar till Ottenby. Mediauppbådet blev större än väntat med reportage på riksnivå i både radio och TV. Tidningarnas telegrambyrå (TT) spred också de tråkiga nyheterna. Tidningen Barometern bad fågelstationens platschef att skriva en debattartikel i ämnet. Artikeln fick stort gehör och besvarades bl.a. av miljöminister Kjell Larsson.

Under påskhelgen inleddes arbetet med att tvätta fågelstationsbyggnaden ren från alger inför kommande målning av fasaden.

April

I början av april lokaliserade Kustbevakningen ett nytt oljebälte vid Norra Midsjöbankarna några mil öster om Ölands södra udde. Dessbättre kunde en stor del av oljan omhändertas och några nya ansamlingar av oljeskadade fåglar noterades inte i Ottenbyområdet.

I början av månaden fortgick sträcket av mindre sångsvan och ejder. Från mitten av april dominerades sträcket av vitkindade gäss på väg från övervintringskvarteren vid Nordsjökusten till häckningsplatserna på Novaja Zemlja. En yngre stäppörn observerades i Ottenbyområdet 5-6/4 och sedan åter den 24 april. En vitnäbbad islom sträckte österut förbi udden den 6 april. Härfågel observerades den 19 april och en rördrom stöttes öster om fågelstationen den 27/4. Månadens sista dag sågs en adult stäpphökhona vid Södra Lundspetsen. Pilgrimsfalk, ringtrast, svartkråka och gulhämpling noterades i området vid några tillfällen och i Södra Lunden observerades vattenrall och brandkronad kungsfågel (9/4). Stora mängder rödvingetrastar rastade under ett par veckors tid och på Schäferiängarna räknades upp till 4000 ljunpipare.

Totalt ringmärktes 2982 fåglar av 42 arter, vilket är mer än de tre närmast föregående åren då 2052, 1731 respektive 2484 individer fångades. Månadens första halva bjöd dock på relativt mediokra dagssummor. Först den 17 april märktes ett tydligt inflöde av rödhakar och följande morgon fångades 498 fåglar (varav 418 rödhakar). Inflödet fortsatte kommande natt och den 19/4 kunde 382 individer ringmärkas. Efter en mellandag ringmärktes åter 275 och 376 fåglar den 21-22/4. Månadens högsta dagssumma uppnåddes 27/4, då hela 594 individer (437 rödhakar) ringmärktes. Nämnade fem stordagar svarade för 71% av den totala fångsten i april. Under dessa dagar utgjordes 75% av rödhakar. Efter rödhake (2070) var kungsfågel (196) och rödvingetrast (87) de talrikaste arterna.

Månadens raritet blev den vitstjärniga blåhake som fångades den 19 april. Två dagar senare ringmärktes två brandkronade kungsfåglar. Göktytan visar starkt vikande trender i Sverige, men glädjande nog fångades sju individer på Ottenby i april.

Starholksprojektet i Norra Lunden och Kristinelund samt inventeringen av framförallt trutar på Västrevet påbörjades som vanligt i slutet av april. Dessutom inleddes en heltäckande inventering av häckande vadare i Ottenbyområdet. Motsvarande insatser genomfördes på 70-talet samt 1986.

Maj

Totalt ringmärktes 2510 fåglar av 51 arter i maj, vilket är mer än de två närmast föregående åren då 2072 respektive 1856 individer fångades. Som brukligt var lövsångare dominerande (totalt 1076 ringmärkta). Månadens bästa märkdagar inträffade den 4:e (214 ringmärkta individer), 17:e (146) och 18:e (284), vilket sammanfaller med de dagar då flest lövsångare ringmärktes. Mest anmärkningsvärt var antalet ringmärkta gråsiskor, hela 121 stycken. Gråsiska blev därmed månadens tredje talrikaste fångstart i trädgården. Att antalet är exceptionellt belyses av att de tre närmast föregående åren har 1, 3 respektive 0 gråsiskor ringmärkts i maj. Intressant nog bedömdes de allra flesta individerna tillhöra den nordliga rasen *C. f. flammea*. Under hösten 2001 fångades 480 gråsiskor vid Ottenby, vilket är det tredje högsta antalet sedan standardiseringens början 1972. Sådana invasioner sätter ofta spår i statistiken även följande vår, då de individer som övervintrat på kontinenten flyttar norrut igen.

Antalet blåhakar som ringmärks under våren varierar avsevärt mellan olika år. Med toppresultat på 204 ex (1992) och bottennoteringar som 9 ex (1979) kan vi konstatera att vädret under artens ofta mycket koncentrerade flyttningstid (mitten av maj) är av stor betydelse för hur många individer som fångas. Medelvärdet för åren 1972-2001 är 53 ex/vår och årets resultat (17 ex) hamnar därmed lågt på skalan. Månadens enda riktigt ovanliga ringmärkning var den vattenrall som fångades i nät den 2/5.

Den 15 maj påbörjades den årliga inventeringen av häckfågeltaxeringsrutan i Mellersta Lunden, som pågått i fågelstationens regi sedan 1972. Månadens största och mest synbara praktiska projekt var målningen av stationshuset, som åter blev skinande vitt. Studien av förekomsten av *Salmonella* hos flyttfåglar som påbörjades hösten 2001 avslutades under våren. Av drygt 1800 testade fåglar var endast en (dubbeltrast) smittad. Resultatet visar att flyttande tättingar endast mycket sällsynt bär på *Salmonella*-bakterier.

Maj är den månad då fågelstationen guidar allra flest personer. Totalt förevisades närmare 2000 personer fångstmetoderna i trädgården och ringmärkningsverksamheten inne i laboratoriet. Liksom tidigare dominerade klasser från grundskolan, men ett flertal rent privata grupper samt kurser från högskola/universitet besökte oss också.

En 2k hane stäpphök kunde särskådas vid Kungsstenarna den 2/5 och en knapp vecka senare (8/5) gästades Ottenby av en ormörn. En turturduva sågs vid Orminge rör 9 maj. Följande dag upptäcktes en större piplärka vid Kungsgården och förmodligen var det samma individ som följande två kvällar sågs nere på udden. En hane rödstrupig sångare observerades vid Södra Lundspetsen den 11 maj. Under kristihimmelsfärdshelgen noterades bredstjärtad labb, tretåig mås, gulhämpling och kornsparv på udden. Efter det att dimman lättade på förmiddagen den 13 maj sträckte närmare 20 000 vitkindade gäss mot nordost och två dagar senare sträckte åtminstone 22 000. En biätare visade upp sig vid Södra Lundspetsen den 13/5 och hördes över udden dagen efter. Den 18/5 sågs både härfågel, rödstrupig sångare (hona) och rostgumpsvala vid Södra Lundspetsen. Följande dag sjöng en sydnäktergal sporadiskt vid Klockarängen (Norra Lunden). Korttålräcka sågs på den för arten klassiska lokalen öster om gamla fågelmuséet 20-21/5. Sistnämnda dag bjöds närvarande skådare åter på uppvisning av biätare, denna gång vid Karl X Gustafs mur i sydvästra delen av Näsby. (Med hjälp av digitalkamera kunde biätaren bestämmas till hane, troligen adult.) En silkeshäger rastade i Gäddviken på morgonen den 22/5. Dagen efter höll en utfärgad hane rosenstare till på Schäferiängarna och vid Södra Lundsparkeringen. En ny sjungande sydnäktergal upptäcktes 24/5, den här gången i sydligaste änden av Södra Lunden. Flodsångare sjöng i Södra Lunden 24-25/5 och 29/5 (ny individ). Prutgåssträcket kulminerade den 25/5, då 17 850 ex (11 500 ex under 50 minuter tidigt på morgonen!) passerade Ölands södra udde. Från Lilla Karlsö räknades mellan kl 07.00 och 09.30 närmast ofattbara 115 000 prutgäss (största flocken uppskattades till 27 000

individer!). När prutgässen ebbat ut kunde en för ovanlighetens skull mycket stationär turturduva beskådas på udden. Under pingsthelgen rastade närmare 2000 kärnsnäppor i Sandvik och på udden. Bland dessa fanns även enstaka sandlöpare, spov- och småsnäppor. Den 29/5 kulminerade det synbara sträcket av kustpipare och myrspov. Flock efter flock passerade över Schäferiängarna och uppskattningsvis 1500 myrspovar rastade i Sandvik. Sveriges första lundsångare för året sjöng i trädgården på morgonen den 27/5. Två dagar senare noterades fem lundsångare i Ås socken (varav fyra inom Ottenbyområdet). Månadens sista dag rastade en ljusbukig prutgås (rasen *B. b. hrota*) på Västrevet och en annan individ sträckte förbi Sibyllas jaktstuga (båda i sällskap med prutgäss av nominatrasen). I andra halvan av månaden observerades förmodligen minst två olika brunglador i Ottenbyområdet.

Juni

Månadens första dag hade tydlig sydostlig prägel, då både dammsnäppa, citronärsla (hona) och brunglada noterades på udden. Följande dag höll en gulhämpling till i trädgården och den 3/6 sträckte bredstjärtad labb förbi udden. Liksom förra året fanns en hane mandarinand i dammen vid Kungsgården i början av juni. Den 4 juni sågs svartkråka på Västrevet. Samma eftermiddag sjöng en busksångare nordost om Sibyllas jaktstuga och över samma plats flög en turturduva. Den 7/6 sjöng lundsångare flitigt i trädgården och så småningom fastnade den i ett av näten. Dagen efter sträckte en hona aftonfalk mot söder. En ny lundsångare upptäcktes vid Kungsgården den 8/6 och följande dag fanns två individer på lokalen. Årets andra busksångare i Ottenbyområdet sjöng vid Södra Lundspetsen den 10/6. Liksom den första satt den i en för arten knappast optimal biotop och sjöng dessutom bara under en dag, vilket tydligt indikerar att det rörde sig om tillfälliga rastare. En 2k hona stäpphök kunde studeras fint på fälten norr om Kungsgården den 11 juni. Sena observationer gjordes av fjällvråk 3-5/6, bergfink (ringmärkt) 10/6 och blåhake 11/6. Tre rödglador (varav åtminstone en juvenil) sågs vid Kungsstenarna den 19/6, vilket tyder på lyckad häckning i närheten.

Totalt ringmärktes 262 fåglar av 38 arter i juni. Talrikast var lövsångare (37), hussvala (36) och stare (31). Ringmärkningssummorna för de tre närmast föregående åren är slående lika (218, 218, 247). Alla tre åren var antalet arter 34. Årets hittills enda ringmärkta nattskärna fångades den 4 juni. Ovanligaste fångsten var den lundsångare som ringmärktes den 7 juni.

Juli

Vadarfångsten påbörjades den 16/7, men det mestadels stabila högtrycksvädet resulterade i mycket låga antal rastande vadare på udden. Den standardiserade fångsten med nät och Helgolandsfällor inleddes som vanligt den 25/7. Småfågelaktiviteten i trädgården var dock närmast obefintlig. Totalt ringmärktes 1011 fåglar av 47 arter under juli månad. Talrikast var kärnsnäppa (432), stare (278) och grönbena (52). Lejonparten av kärnsnäpporna ringmärktes 25-27/7 i samband med några dagars ostadigt väder.

Under ett par lugna nätter fångades tärnor i Sandvik med hjälp av nät och bandspelare. På så vis kunde tre kentska tärnor samt sex silver-, två fisk- och en småtärna ringmärkas.

I ett försök att fånga skrattmåsar för influensastudier byggdes en fälla som betades med matbröd, wienerbröd och fiskrens. Ingen av dessa lockelser fick emellertid måsarna att söka sig in i fällan i nämnvärd omfattning. De föredrog uppenbarligen att äta av de talrika fluglarverna i tången runt udden.

Det stabila högtrycksvädet som rådde under större delen av sommaren gjorde att dagar med stora antal sträckande vadare uteblev. Största sträcksiffror blev 800 myrspovar och 46 småsnäppor (i artren flock) 12/7, 863 kärnsnäppor 27/7 samt 450 gluttsnäppor 29/7. Stora mängder tornseglare lämnade Öland i det ostadiga vädet som rådde 23-24/7, då 5000 respektive 3000 individer noterades i dagboken. Det är sedan tidigare känt att tornseglare kan

företa långa flygningar (ner till den europeiska kontinenten) undan vädersystem för att finna föda åt sina ungar.

En ung stäpphök besökte udden 8/7 och samma fågel sågs förmodligen vid ytterligare ett par tillfällen i juli. Den 12/7 gjorde fem pungmesar sträckförsök och en lundsångare sågs i trädgården. En pilgrimsfalk gjorde sträckförsök redan 19/7 och samma dag upptäcktes en tofslärka på parkeringen. Även följande dag gästade tofslärkan udden tidigt på morgonen. Den 21/7 sågs en dammsnäppa i Gäddviken och tre dagar senare upptäcktes en korttålarcka vid f.d. Hahns sjöbod. Lärkan är säkerligen densamma som sågs i slutet av maj och kanske är det samma individ som funnits i området under flera tidigare somrar. Slutligen sågs en örnvråk vid Sibyllas jaktstuga 28/7.

Augusti

Totalt ringmärktes 1802 fåglar av 64 arter. Månadens tre bästa fångstdagar inträffade 13-15/8, då 164, 142 respektive 201 individer ringmärktes. I fallande ordning var lövsångare (totalt 417 ex), ärtsångare (239), törnsångare (159) och törnskata (126) dominerande arter under dessa dagar och likaså i månadssummeringen. Trots att lövsångaren (som brukligt) var månadens talrikaste art i trädgården, fångades ändå färre än normalt. Summorna för näktergal, säv-, hök-, ärt- och törnsångare samt törnskata blev däremot höga, vilket kanske kan tillskrivas det fina sommarvädret, som torde ha resulterat i god häckningsframgång för många insektsätare. Att endast fyra rödhakar fångades beror säkerligen på den förlängda sommaren.

På morgonen den 19/8 fångades Ottenbys tredje gråsångare (förutom den som sedermera ombestämde till eksångare). Fågelns mitokondrie-DNA visade sig liktydigt med rasen *H. c. rama*, vilket i så fall innebär det andra fyndet i Sverige. Tidigare finns totalt sju godkända fynd av gråsångare i landet, varav tre på Öland (alla i Ottenby). En annan ovanlig art i protokollen var den flodsångare (stationens 8:e) som ringmärktes 27/8.

Vadarfångsten pågick fram till den 20/8, då vi tröttnat på att gå rundor utan vadare. Med blott 16 ringmärkta kärnsnäppor blev augusti 2002 den näst sämsta i Ottenbys historia (endast underträffat av 1968, då fem individer fångades)! Månadens totala vadarfångst underskred med råge 100 individer.

Höstobservationer av lundsångare tillhör ovanligheterna, varför en vid Södra Lundspetsen 7/8 förtjänar att noteras. Än mer oväntad var dock en insträckande blåkråka över Västrevet 18/8. Den följdes av fångsten av redan nämnda gråsångare dagen efter. Sångaren höll efter ringmärkningen till i gräset mellan stationsträdgården och Gäddviken under hela dagen och glädde många tillresta skådare. En hanne mandarinand fanns fortfarande i dammen vid Kungsgården, liksom en korttålarcka vid f.d. Hahns sjöbod.

Under slutet av månaden kom arbetet med att restaurera andfänget i Norrvik äntligen igång.

September

Sommaren höll i sig långt in i september, vilket säkerligen fördröjde flyttningen hos en del fåglar. För de som följde sin inre klocka medförde det stabila vädret utmärkta flyttningsförhållanden och få individer hade därmed anledning att rasta i trädgården på Ölands södra udde. Totalt ringmärktes endast 1428 fåglar av 56 arter. Bara tre dagar fångades tresiffriga antal och totalt under september månad överskred endast rödhake (510) och lövsångare (136) samma gräns.

Näktergal samt säv-, hök-, ärt- och törnsångare ringmärktes i goda antal, vilket kan tyda på att dessa arter gynnades av det vackra sommarvädret. Å andra sidan var antalen för rödstjärt, busk- och stenskvätta samt härm-, löv- och trädgårdssångare under medel. Möjligen påverkades dessa negativt av torkan.

Redan den 12/9 fångades en taigasångare, vilket är ett av de tidigaste fynden någonsin på Öland, tillika höstens första fynd i Sverige. Andra ovanliga arter i ringmärkningen var stenfalk och dvärgbeckasin.

Månadens första dag gästade en ormörn Ottenby och med största sannolikhet var det samma individ som en vecka senare gjorde ett nytt besök. Den 9/9 jagade en ung aftonfalk insekter över stationsträdgården och ytterligare en sågs hastigt. En av dem sträckte ut följande dag, samtidigt som en ung fjällpipare rastade vid Gäddviken. I den friska ostvinden den 22/9 sträckte hela sju fjällabbar förbi udden, flera av dem på mycket nära håll och i fint ljus. Andra relativt sällsynta arter i Ottenbyområdet var rödglada (17/9) och spetsbergsgås (3 ex 23/9).

Någon vecka in i september stod andfånget klart för användning. Sedan lockänderna hämtats från Pildammsparken i Lund (där liknande verksamhet pågår) hoppades vi på regn. Tanken var att det urgrävda diket skulle leda vatten till dammen, som därmed borde bli attraktiv för rastande änder. Regnet uteblev dock, så efter diverse turer hämtades en motordriven pump för att istället pumpa in vatten från Norrvik. Andfånget togs i bruk den 26/9.

Oktober

Dubbelbeckasin stöttes på udden månadens första dag och den 2-3/10 sträckte vardera en ljusbukig prutgås (*B. b. hrota*) förbi udden. Den senare dagen sågs även två större piplärkor på Schäferiängarna, vardera en taigasångare vid Södra Lundsjön respektive Kungsgården samt en prärielöpare i Sandvik. Nästa dag huserade en ung jaktfalk på Schäferiängarna. Falken sågs sedan till och från i området under flera veckor. Den 8/10 rastade en rödhalsad gås i södra Sandvik, innan den sträckte söderut tillsammans med vitkindade släktingar. Dagen efter sågs bändelkorsnäbb i fyrträdgården. I Södra Lunden upptäcktes en långstannande brunsångare den 10/10. Den sibiriska gästen blev kvar en dryg vecka. En svarthakad buskskvätta (östlig ras) norr om Norra Lundparkeringen sågs däremot bara under eftermiddagen den 11/10. Följande dag rastade en av årets mycket få kungsfågelsångare i kanten av Norra Lunden. En ung svarthuvad mås sågs kort på udden den 14/10 och tre dagar senare rastade en rördrom i Södra Lunden. En småfläckig sumphöna höll till i Södra Lundsjön några dagar därefter. Den 26-27/10 fanns en ny rödhalsad gås på Västrevet och månadens sista dag rastade en turturduva i trädgården.

Totalt ringmärktes 4341 fåglar av 60 arter. Av dessa fångades nästan hälften under en enda dag, nämligen den 2/10. Redan efter första fångstrundan stod det klart att det skulle bli en stor ringmärkningsdag. Genomflödet av rödhakar var enormt och vid lunchtid började vi inse att det nästan 26 år gamla dagsrekordet låg inom räckhåll. (Den 30/10 1976 gav ett kraftigt inflöde av rödhakar storfångst som resulterade i 1832 ringmärkta fåglar, varav 1737 rödhakar.) När alla dagens protokoll datalagts summerade vi 2023 ringmärkta fåglar, varav 1754 rödhakar.

Kungsfågeln lyste nästan helt med sin närvaro under hela månaden och antalet ringmärkta (171) är bland de lägsta någonsin. Jämförelsevis ringmärktes 3043 kungsfåglar i oktober 2001. Två pärlugglor indikerar viss invasionsrörelse, vilket bekräftas från exempelvis fågelstationerna Hartsö-Enskär och Stora Fjäderägg. Bo-, berg- och grönfink samt gulspurv fångades i relativt god mängd.

Andfånget började plötsligt locka till sig rikligt med gräsänder fr.o.m. den 18/10 och summan 197 ex medförde att arten blev månadens näst talrikaste ringmärkningsart. Rovfågelfällan gav däremot mycket sparsam utdelning, en orm- och fyra fjällvråkar. Åtta dvärgbeckasiner fångades med håv och lampa. Ovanliga arter i ringmärkningen var trana (stationens tredje), trädläcka, taigasångare (10/10) samt gransångare av den östliga rasen *P. c. tristis* (28/10).

November

Totalt ringmärktes 670 fåglar av 30 arter. Fångsten utgjordes till största delen av gräsänder från andfånget (466 ex). Talrikast i trädgården var gråsiska (80) och grönfink (25). Rovfågelfällan gav ingen utdelning alls.

Ytterligare två pärlugglor (förutom de två som ringmärktes i oktober) visade på fortsatt svag invasionsrörelse. Ovanliga arter i ringmärkningen var vattenrall (infångad med håv och lampa) och mindre hackspett (2 ex 4/11). Månadens raritet blev den ökensängare som fångades i A-fällan på eftermiddagen den 8/11.

Förutom den fångade ökensängaren var november raritetsfattig. Den mest uppseendeväckande observationen utgjordes av en vitnäbbad islom, som kom sträckande norrifrån och landade utanför Sandvik den 9/11. För den vitfågelintresserade fanns en del kaspiska trutar (*L. a. cachinnans*) att beskåda på udden. I början av månaden fanns fortfarande en sen buskskvätta kvar mellan Norra Lunden och andfånget.

Den standardiserade fångsten avslutades som vanligt den 15/11 och då rullades näten på Helgolandsfällorna ihop och de japanska slöjnäten plockades ner för vinterförvaring. Därefter fokuserades arbetet på andfånget och bearbetning av data.

December

I början av månaden höll sig temperaturen oftast över fryspunkten, men efter hand blev det allt kallare. Ändå fanns en rödhake och en ung hane svart rödstjärt kvar i trädgården och även kärrensnaipa samt stor- (4 ex) och myrspov (1) sågs vid flera tillfällen. Sena observationer gjordes också av morkulla, hornuggla och rödvingetrast.

Andfånget hölls i drift nästan ända fram till jul. På slutet tvingades andfångaren visserligen agera isbrytare, men det hindrade inte änderna från att söka sig in i fångstburen. Totalt i december ringmärktes 235 gräs-, två bläs- och en stjärtand samt två krickor. Dessutom ringmärktes två ormvråkar (från rovfågelfällan) och en alfågel som tvättats ren från olja.

Kontroller och återfynd

Den 19/3 fångades en flock om 24 talgoxar, varav en (ung hona) med rysk ring. Detta indikerar än en gång ett östligt ursprung hos många flyttfågelrörelser som berör Ottenby. Intressanta kontroller i april var en koltrast ringmärkt i England, en rödhake från Tyskland och en svartmes som varit i Litauen. I maj fångades en bergfink och en gråsiska ringmärkta i Norge. Tre hussvalor, en ladusvala, fyra sädesärlor och två hämplingar ringmärkta i Ottenby 1999-2001 återfångades i juni 2002. I juli kontrollerades kärrensnaipor från Storbritannien (2), Tyskland, Italien och Litauen samt två kentska tärnor ringmärkta som boungar i Blekinge 1989 respektive 1999. Den enda utlandskontrollen i augusti var en trädgårdssångare från Italien. En annan extern kontroll var den havstrut som pullmärktes på Lilla Karlsö i maj 2002 och hittades död i Sandvik den 10/8. I september kontrollerades en sävsångare med finsk ring och i oktober en rödhake vardera från Finland och Italien.

Totalt inkom under året 60 rapporter om kontroller och återfynd av fåglar ringmärkta vid Ottenby. Bland intressantare fynd kan nämnas en gråsiska som ringmärktes på vårflyttning 2002 och kontrollerades samma höst vid Rybachy, Ryssland samt en lövsångare och en rödhake som återfanns i Egypten respektive Algeriet. Två prutgäss gick olika öden till mötes, då den ena hittades död på Tajmyr (3344 km NNO Ottenby) och den andra på slutade sitt liv på Nordfrisiska öarna, Tyskland. Enligt rapportörerna blev den förstnämnda tagen av en rovfågel medan den andra ”dog i sömnen”...

Inventeringar

Starholkarna i Norra Lunden och Kristinelund inventerades under våren för 15:e året. Projektet ingår som en del i en rikstäckande undersökning, som syftar till att samla kunskap om starnarna häckningsbiologi och eventuellt upptag av miljögifter. 55 av de 75 starholkarna var bebodda, vilket är normalt för de senaste åren. Totalt blev 149 ungar flygga. Detta är relativt få, då motsvarande summa förra året var 182 stycken och två år tidigare nådde 205 ungar flygfärdig ålder. Årets resultat ter sig något märkligt med tanke på det mestadels stabila väderläget under våren, vilket bör ha gynnat häckningsutfallet för många fågelarter.

Inventeringen av "vitfågel" på Västrevet påbörjades som vanligt i slutet av april och fortgick in i juni. Undersökningen har pågått i stationens regi sedan 1976. Antalet par av havstrut har de senaste åren varit 14-15. I år noterades som mest 11 par och 8 aktiva bon. Som vanligt resulterade häckningsförsöken i endast några få ungar. Den lilla fiskmåskolonin längst inne i Gäddviken fortsätter att öka något. I år noterades 14 par och åtminstone några ungar. Under ordinarie inventeringstillfällen av Västrevet noterades i år inte en enda silltrut! Därmed kan vi definitivt räkna bort arten som häckfågel i Ottenbyområdet. Antalet par av gråtrut var något fler än de senaste åren, men inte en enda unge noterades. 1980 beräknades kolonin på Västrevet innehålla drygt 350 par gråtrut och knappt 150 par silltrut!...

Taxeringsrutan i Mellersta Lunden ingår i en nationell häckfågelstudie med huvudsaklig inriktning på revirhävande hanar. Den 9 ha stora rutan inventeras vid tio tillfällen varje år 15/5-15/6 och är en av landets revirtätaste, både till antalet arter och individer. Sammanfattningsvis bokfördes 130 revir, vilket är den lägsta noteringen sedan 1990. Antalet arter (28) var dock endast marginellt lägre än närmast föregående år. Talrikast var som vanligt bofink (25 revir) och lövsångare (15). Båda arternas resultat är emellertid betydligt lägre än 1999-2001, då medelvärdet ligger på 34 respektive 25 revir.

Liksom tidigare år medverkade fågelstationen i den rikstäckande gåsinventeringen och den internationella sjöfågelräkningen. Studierna bygger på att ett stort antal lokaler inventeras vid några tillfällen varje år, vilket visar hur antalet individer fluktuerar inom undersökningsområdet. Alla gäss och "sjöfåglar" i Ottenbyområdet räknades således i mitten av september och oktober. En kompletterande gåsräkning genomfördes som brukligt i november.

Vid Grönhögen finns en av landets ca 700 fasta standardrutten. De är geografiskt jämnt spridda över Sverige och ger därmed en god bild av våra svenska häckfåglars numerär. Fågelstationen drar sitt strå till stacken genom att inventera Grönhögen-rutten i början av juni varje år sedan 1996.

Guidningar

Att sprida kunskap om fåglar och ringmärkning tillhör en av fågelstationens viktigaste uppgifter. Det gör vi bl.a. genom att visa hur fångst och ringmärkning av fåglar går till samt genom att berätta om varför vi gör det och vilken kunskap det har givit. Under året guidades nästan 3700 personer (205 grupper, 1932 vuxna, 1740 barn) i fågelstationens regi, varav mer än hälften i maj månad. Därutöver genomfördes kortare visningar dagligen under sommarmånaderna, så det totala antalet besökare på fågelstationen torde vara ca 5000. Detta innebär en ökning jämfört med föregående år och därmed är den negativa trenden, som till största delen orsakats av grundskolornas åtstramningar på studiebesöksbudgeten, bruten. Extra glädjande är att se den stora ökningen av rent privata beställningar, eftersom vi strävar efter att nå ut till en så bred publik som möjligt med vårt engagemang för fåglar.

Septembermötet 28-29/9

Sista helgen i september inbjöds alla som på olika sätt har anknytning till fågelstationen och dess verksamhet till ett minisymposium. Likt tidigare år hölls föredrag under lördagen, varefter en utsökt och gemytlig middag avnjöts i Restaurang Fågel Blå. Både lördag och söndag inleddes med fågelskådning och ringmärkning under morgontimmarna. Förutom att presentera fågelstationens verksamhetsområden ligger huvudsyftet med sammankomsten på det sociala planet. Den varma gemenskapen var som vanligt i dessa sammanhang mycket påfallande. Följande föreläsningar erbjöds församlingen:

Claes Ramel – *Ottenby på den gamla goda tiden*

Ulf Ottosson – *Ottenby i Afrika*

Jonas Waldenström – *Myrsnäppans flyttning vid Ottenby*

Åke Lindström – *Populationstrender hos svenska vadare*

Daniel Bengtsson – *Verksamheten vid Ottenby fågelstation 2002*

Richard Ottvall – *Inventering av häckande vadare i Ottenbyområdet*

Anders Hedenström – *Lövsångarens flyttning samt något om fågelstationens publiceringar*

Björn Olsen – *Ottenby andfänge*

Sven Blomqvist – *50 års ringmärkning av kust- och spovsnäppor vid Ottenby berättar om livet på ryska tundran och Sydafrikas stränder*

Personal

Fr.o.m. 1999 är endast platschefen anställd på fågelstationen under perioden 15/2-15/12. År 2002, liksom 2001, befattades tjänsten av Daniel Bengtsson. Övrig personal får endast ett dagtraktamente och är definitionsmässigt ideellt arbetande. Det är i detta avseende mycket glädjande att Ottenby fågelstation snarare lider av platsbrist än brist på arbetskraft, i synnerhet i dessa tider när allt fler ideella organisationer och föreningar tvingas dra ner på verksamheten. Därmed kan vi ägna mer tid och resurser åt att utveckla fågelstationens arbete och ytterligare förbättra förhållandena för vår personal. Vi vill framföra ett stort tack till alla som medverkat till ytterligare en framgångsrik och väl genomförd säsong! Följande personer arbetade under längre perioder: Kent Andersson, Eric Blomgren, Linus Blomqvist, Petter Bohman, Janne Dahlén, Henrik Ehrenberg, Jan Engström, Johan Eriksson, Rolf Gustafsson, Anna Karlsson, Ola Karlsson, Henrik Lundberg, Daniel Malmqvist, Johan Myhrer, Maria Nars, Petter Ohlsson, Maria Olsson, Martin Stervander (vikarierande platschef i augusti och november), Johan Södercrantz och Mattias Ullman. Utöver dessa har flera praktikanter och frivilliga deltagit i verksamheten och tjänstgjort under kortare perioder.

Utlandsverksamhet

Capri

I början på februari genomförde Christian Hjort & Gunnar Granström provfångst med avseende på möjligheterna att framgent studera även övervintrande fåglar på ön. Under fem dagar ringmärktes blygsamma 22 fåglar, samt kontrollerades några äldre märkningar. Det låga antalet är dock inte alls avskräckande, då övervintrarna ju i stor utsträckning är stationära och delvis även revirhävdande, och upprepade internkontroller av fåglarna en mycket viktig del av arbetet. Fångsten ägde rum på Barbarossabergets nedre delar och i en avskild del av Villa San Michele's trädgård, då det så här års inte finns många fåglar uppe vid Castello Barbarossa, borgen som annars fungerar som fågelstation. De nymärkta fåglarna var i huvudsak rödhakar, svarthättor och sammethättor. Dessa torde, tillsammans med gransångaren (1 fångad), bli framtida "målarter" vid övervintringsstudier. Intressant var att majoriteten av de fångade

fåglarna, fastän mitt i vintern och på en relativt varm övervintringsort, hade relativt gott om fett på sig, i medeltal kring fettklass 3.

Under våren (29.4 – 14.5) kompletterade Noel Holmgren & Arne Andersson en tidigare genomförd studie av rastande fåglars fettpålagring. Också detta arbete genomfördes på de nedre delarna av Barbarossaberget, medan våra italienska kollegor som vanligt på våren arbetade med mer storskalig ringmärkning (flera hundra fåglar om dagen) uppe vid borgen. I allt ringmärktes under denna specialejour 118 fåglar av 19 arter, samt gjordes åtskilliga kontroller av nymärkta och äldre märkta fåglar. Dominerande arter var svartvit flugsnappare, härm-, törn- och grönsångare.

På hösten, under perioden 16 – 25.9, arbetade först Lars Gezelius & Ilze Girgensone, sedan Christian Hjort & Magnus Elander, uppe på Castello Barbarossa. Avsikten var att samla in en del kompletterande data från tropiksträckets kulminationsperiod, under vad som beslutats bli vår sista höst därnere med ren standardfångst. Hädanefter planeras endast för olika specialprojekt. Men uselt väder, i kombination med höstarnas jämfört med vårnas generellt sett mycket färre fåglar på Capri, ledde till klena märksiffror. Totalt ringmärktes under dessa tio dagar blott 41 fåglar av 15 arter, varav svarthättan (11) dominerade. Vissa kvällar, när dagens åskväder dragit förbi, livades vi dock upp av en kombinerad kör av dvärguvar och vaktlar.

Nigeria

Ulf Ottosson & Jonas Waldenström genomförde under några veckor i mars-april en försöksstudie vid en ny ornitologisk station (A.P. Leventis Ornithological Research Institute) uppe på Jos-platån, ca 1000 m.ö.h. i centrala Nigeria. Detta för att se om man här, 300 km sydligare än vårt tidigare arbetsområde vid Tchadsjön, kan komma åt sådana arter som på våren endast i litet antal anträffas i norr. Det gäller bl.a. löv-, grön- och trädgårdssångare samt svartvit flugsnappare, vilka laddar upp inför Sahara-passagen i lummigare, sydligare områden än torrlandsarter som törnsångare och rödstrupig sångare. Provfångsten gick bra och under våren 2003 räknar vi därför med att arbeta ett par månader på Jos-platån. Förutom insamling av data kring fåglarnas uppladdning inför ökenpassagen kommer projektet att omfatta studier av olika fågelburna sjukdomar, samt provtagning av fjädrar för analys av olika stabila isotoper. Dessa isotoper kan ge besked både om fåglarnas val av övervintringsmiljö och, åtminstone i vissa fall, om ungefär var de övervintrar.

Ekonomi

För fjärde året i rad blev fågelstationens ekonomiska bokslut positivt. Även denna säsong bidrog anslag för diverse provtagningar samt god guidningsaktivitet till resultatet. Fortsätter trenden kan vi inom några år vara skuldfria och då öka investeringarna i forskningsverksamheten och kanske ytterligare förbättra fågelstationens redan mycket goda standard.

IT och data

Under året har alla observationer ("kryssningen") utförts med hjälp av dataprogrammet som är framtaget av Henrik Dahl. Endast finputsning av systemet återstår. Export av observationer och ringmärkningsresultat sker nu rutinemässigt till rapporteringssystemet Svalan. Arbetet med korrekturläsning av ringmärkningsdatabasen intensifierades, bl.a. genom besök på Ringmärkningscentralen i Stockholm för kontroll av gamla protokoll.

Regnmätaren till vår väderstation installerades och har under året fungerat tillfredsställande. Två Zip-drives införskaffades för att underlätta backup av värdefull information.

Fågelstationen tog ett steg in i GIS-världen genom att programmet ArcGIS 8.0 installerades tillsammans med Ekonomiska kartan och ortofoto över området. Programmet är tänkt att bl.a. förbättra dokumentation av inventeringarna.

Hemsidan fortsätter att utvecklas, bl.a. genom Johan Erikssons och Nicklas Strömbergs försorg. Nya sidor med sammanställningar av observationer och ringmärkning från Svalan planeras.

Till minne av "Sture" – uddens okrönte konung

Redan från början av säsongen patrullerade gråtrut Sture som vanligt över området. Vår kära stationstrut ringmärktes den 15 augusti 1995 (av Niclas Jonzén) och skulle därmed ha fyllt åtminstone 11 år i somras (kanske det dubbla!). Med utgångspunkt från det gamla fågelmuséet har Stures glupska ögon bevakat varje turist med matsäck, för att vid ett obehövt ögonblick utföra en häpnadsväckande snabb attack mot bytet. Hur länge Sture livnärt sig som pirat vet ingen med säkerhet, men troligen hade beteendet redan uppkommit vid ringmärkningstillfället. Sedan tillkomsten av Restaurang Fågel Blå (1997) drygades kosten ut med överblivna pommes frites och wienerbröd. Sommaren 2001 blev Sture halt, men en sådan skada påverkar knappast hälsan hos en trut med nämnda födosöksvanor.

Under senare år framfördes misstankar om att Sture faktiskt var en hona, vilket styrktes av att Sture uppvaktades av en större gråtrut (hanne) i april 2002. Med stor glädje välkomnade vi under ett par somrar Stures avkomlingar runt fikaborden norr om fågelstationen. Märkligt nog har ingen av ungarna fortsatt att utnyttja den närmast outtömliga födotillgång som turisterna utgör och därmed är risken stor att beteendet nu gått i graven.

Någon gång under försommaren noterades att Sture inte setts på några dagar. Detta har hänt vid flera tidigare tillfällen, i synnerhet under häckningstid, och således höll vi ett återseende längre fram på sommaren för sannolikt. Veckorna gick. Snart tröt hoppet och vi fick leva med tanken att vi sett Sture för sista gången. Så småningom insåg vi att Ölands södra udde verkligen förlorat en av sina största profiler, av samma dignitet som länge Jan och fyrvaktare Bertil. Tankar har framförts om att skulptera Sture i en av Kungsstenarna, men tills vidare lever hans minne endast kvar i våra hjärtan. Ett minneskort av Sture kan införskaffas i Fågel Blå sommaren 2003.

Som kuriosa kan nämnas att Sture faktiskt förädrades med ett porträtt i Dansk Ornitologisk Förenings tidskrift "Fugle i felten" i oktober 2002 (Årg. 8, Nr. 4, sid.26). Artikeln är skriven av Klaus Malling Olsen och behandlar bestämning av gråtrutsraser. Helt korrekt får Sture illustrera nominatrasen (*Larus argentatus argentatus*).

Publiceringar

Meddelanden från Ottenby fågelstation:

178. Waldenström, J., Broman, T., Carlsson, I., Hasselquist, D. & Olsen, B. 2002. Prevalence of *Campylobacter* spp in different ecological guilds and taxa of migrating birds. *Applied and Environmental Micro Biology*, in press.
179. Waldenström, J., Bensch, S., Kiboi, S., Hasselquist, D. & Ottosson, U. 2002. Cross-species infection of blood parasites between resident and migratory songbirds in Africa. *Molecular Ecology* 11, 1545-1554.
180. Jonzén, N., Hedenström, A., Hjort, C., Lindström, Å., Lundberg, P. & Andersson, A. 2002. Climate patterns and the stochastic dynamics of migratory birds. *Oikos* 97, 329-336.
181. Gustafsson, R., Hjort, C., Ottosson, U. & Hall, P. 2003. Birds at Lake Chad and in the Sahel of NE Nigeria 1997-2000. Special rept. Ottenby Bird Observatory.

182. Müheim, R., Bäckman, J. & Åkesson, S. 2002. Magnetic compass orientation in European robins is dependent on both wavelength and intensity of light. *J. Exp. Biol.*, in press.
183. Ottosson, U. & Waldenström, J. 2002. Two cases of Common Whitethroats *Sylvia communis* with extra wing feathers among the secondaries. *Ringning & Migration*, in press.
184. Blomqvist, S., Holmgren, N., Åkesson, S., Hedenström, A. & Pettersson, J. 2002. Indirect effects of lemming cycles on sandpiper dynamics: 50 years of counts from southern Sweden. *Oecologia*, 133, 146-158.
185. Ottosson, U. & Waldenström, J. 2002. A Yellow Throated Leaf-Love (*Chlorochicla flavicollis*) with extra wing feathers among the primaries. *Safring News*, in press.

Övriga publikationer:

- Andersson, A., Lindström, Å., & Bengtsson, D. 2002. Fågelräkning och ringmärkning vid Ottenby 2001. Rapport, Naturvårdsverket. 46 pp.
- Bengtsson, D. 2002. Ottenby fågelstation hösten 2001. *Calidris* 31(1-2), 60-68.
- Bengtsson, D. 2002. Gråsångare av rasen *H. c. rama* vid Ottenby. *Vår Fågelvärld* 61(7), 36.

Ottenbykommittén

Ottenbykommittén är ansvarig för fågelstationens drift, forskning och budget. Som brukligt hölls flera möten under året på fågelstationen och i Lund.

Kommittémedlemmar:

- Anders Hedenström (forskning, publiceringar)
- Arne Andersson (data)
- Björn Olsen (zoonosprojekt)
- Christian Hjort (sekreterare, utlandsverksamhet)
- Daniel Bengtsson (platschef 2001-2002)
- Dennis Hasselquist (ansökningar till stiftelser etc.)
- Dennis Kraft (ekonomi)
- Jonas Waldenström (personal, bibliotek, zoonosprojekt)
- Lars Eriksson (sponsorer, praktiska frågor)
- Lars Lindell
- Niclas Jonzén
- Richard Ottvall (reservat, inventeringar)
- Åke Lindström (ordförande)

Ottenbykommittén tackar härmed alla berörda parter som bidragit till fågelstationens drift och utveckling under 2002. Verksamheten har utvidgats med kvantitativa provtagningar för ett betydande antal forskningsprojekt, Ottenbys klassiska andfänge har återupptagits och Helgolandsfällorna har renoverats med mycket gott resultat. Dessutom har standarden och trevnaden på fågelstationen höjts avsevärt via goda kontakter med sponsorer. Det är definitivt ingen överdrift att påstå att Ottenby fågelstation är en stolthet för Sveriges Ornitologiska Förening och en föredömlig länk mot både allmänhet och etablerad forskning. Vi strävar efter att fortsätta på den inslagna vägen och verka än mer för moderföreningens tre huvudord: fågelskydd, fågelforskning och fågelskådning.

Daniel Bengtsson,
Platschef 2001-2002